

El Pirineu que no es veu

Un àpat de festa major a Cerdanya. No un dinar familiar tradicional sinó un sopar d'amics en una casa particular. S'hi reuneixen persones de diversos àmbits i nivells de relació. Amics íntims, coneguts i saludats que venen com a acompanyants d'altres amics. El sopar es desenvolupa com en qualsevol poble del país en l'ambient de la festa major. El to de símbol del carrer entra a la llar. A l'hora dels licors es viu l'escena de caràcter pirinenc ja no tan usual a altres comarques. Alguns comensals comencen a treure instruments. Els acordions diatònics agafen el relleu dels licors i esdevenen l'ànima de la festa. En les últimes dècades ha crescut a la comarca, i també a l'Alt Urgell, una generació de músics d'arrel tradicional. No s'hi dediquen professionalment sinó que tan sols toquen quan hi ha una festa o una trobada d'amics. Com la d'avui. Les melodies se les sap tothom. Corrandes i cançons apreses a les places i a les aules gràcies a la tossuderia cultural d'activistes com Pep Lizandra de Músser, Tito Pelaez d'Arsèguel i el seu equip de l'Escola Folk del Pirineu, Ivan Caro de la Seu d'Urgell, Artur Blasco i tants d'altres a qui injustament no anomeno. En aquest corrent musical de tradició pirinenca hi tenen també un paper grups que s'han fet estandard del territori com la

Sonsoni, l'Orquestrina Trama o el ja llegendari Pont d'Arcalís. Els comensals canten i ja no són tan sols uns amics sopant per la festa major. Són una generació del Pirineu més real que la vegueria. El que la política intenta unir des

de fa dècades amb la demarcació de l'Alt Pirineu i l'Aran, l'acordió diatònic de l'Escola Folk del Pirineu ho ha unit amb música. Les cançons vinculen els cantants teixint un territori únic des de Tremp, la Seu, Tuixent, Puigcerdà fins a Llivia. No cal pactar el repertori. Tothom el sap. A les places l'agermanament tribal continua amb danses de les qual tothom en coneix també la coreografia. Valsos, polques,

danses de festeig o sirtakis. Tot es balla amb passes conegudes. El Consell Comarcal de Cerdanya ha clos aquest mes una nova edició del programa L'Escola Balla. Els alumnes de primària fan educació física, cultura, psicomotricitat i valors a través de les danses tradicionals. De música sona la mateixa que en el sopar d'amics de festa major. I així es va teixint un Pirineu de la gent. Un Pirineu real amb música d'acordió que res té a veure amb el turístic residencial que tant es veu. ■

UNA MICA DE TOT

MIQUEL
SPA

miquelspa@regio7.cat